

Світлана Сорока

НАУ, Київ

СПІЛКУВАННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ЯК ДЖЕРЕЛО ОБМІНУ ДІЯЛЬНІСТЮ ТА ДОСВІДОМ

Сучасне життя стрімко підвищує роль інформації та знань у всіх сферах суспільного розвитку. Знання та кваліфікація стають пріоритетними цінностями в житті людини в умовах інформаційного суспільства. Для спеціаліста будь-якого напрямку вже стає недостатньо оперувати інформацією лише рідною мовою.

Володіння іноземною мовою на сьогоднішній день – це рівень життя, життєві перспективи, необхідність, що викликана вимогами часу. Для того, щоб володіти іноземною мовою, не достатньо знати лексику та граматику: потрібно вміти вільно, невимушено, а головне сміливо спілкуватися з іншими людьми, використовуючи “іншу, чужу” мову.

Новий час, нові умови професійної діяльності вимагають перегляду як загальної методології, так і конкретних методів та прийомів при вивченні іноземної мови.

Сучасний комунікативний метод являє собою гармонійне поєднання багатьох різноманітних способів навчання іноземним мовам.

За своїм призначенням, комунікативна методика розвиває всі мовленнєві навички: усне та писемне мовлення, читання та аудіювання, але одним з найважливіших моментів комунікативного навчання є те, що воно, завдяки своїм особливостям, допомагає надзвичайно швидко подолати мовний бар'єр.

Саме комунікативний метод вперше запровадив ідею про те, що спілкуванню треба навчати тільки за допомогою спілкування, так як воно є джерелом обміну діяльністю та досвідом, емоційною та раціональною взаємодією людей, і, в решті решт, найважливішою умовою виховання.

Комунікативна методика характеризується тим, що вона, перш за все, націлена на розвиток усного мовлення. Вивчення мови починається з запам'ятовування слів та виразів, а тільки потім під отримані знання подається граматична база.

Використання подібної системи вимагає від педагога високої кваліфікації у викладанні іноземної мови. Роль викладача є надзвичайно високою: він має володіти навичками живої мови, бути відкритим для спілкування, спонукати до бесіди. Він повинен знати всі відтінки значень слів та виразів, що вивчаються, та вміти донести їх до студентів. Для того, щоб зробити заняття цікавим, викладач повинен використовувати найрізноманітніші види робіт: від традиційного граматично-перекладацького способу навчання до інноваційних форм та прийомів.

Отже, навчити студентів спілкуватися іноземною мовою, наблизити урок до умов реального спілкування, застосувати різноманітні форми, методи, засоби та прийоми навчання – завдання досить складне, але необхідне.

Література

1. Гез Н.И. Методика обучения иностранным языкам в средней школе: Учебник/ Н.И. Гез, М.В. Ляховицкий, А.А. Миролубов и др. – М.: ВІсш.школа, 1982. – 373с.
2. Настольная книга преподавателя иностранного языка: Справ. Пособие/ Е.А. Маслыко, П.К. Бабинская, А.Ф. Бudyко и др. – Мн.: Выш.шк., 1992. – 445с.